

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/332/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7806200002
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7806200002.6

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudcov JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobkyne : N. O., narodenej XX. I. XXXX, bývajúcej v Z. Z., M. XXX/X, t.č. prechodne L.F., M. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Harakálym, advokátom Advokátska kancelária, so sídlom v Košiciach, Mlynská 28 (predtým Česká 5), proti žalovanej : 1. Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, 2. Q. N., bývajúcemu O. Ž., Q. X, zastúpenému JUDr. Ladislavom Korfantom, advokátom Advokátska kancelária, so sídlom v Rožňave, Cyrila a Metoda 4, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, o trovách konania, o odvolaní žalovanej v 1. rade proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 28. júla 2016 č.k. 12C/57/2013-431 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „okresný súd“) uznesením zo dňa 28. júla 2016 č.k. 12C/57/2013-431 zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobkyni trovy konania spoločne a nerozdielne vo výške 24.943,19 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu na účet okresného súdu, vedený v Štátnej pokladnici vo výške 2.026,06 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

3. Rozhodnutie odôvodnil tým, že Okresný súd Rožňava rozsudkom zo dňa 19. augusta 2015 č.k. 12C/57/2013-321 zaviazal žalovaných zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 80.250,43 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti nad 80.250,43 € žalobu zamietol. Vymienil si rozhodnúť o trovách konania po právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Na odvolanie žalobkyne aj žalovanej v 1. rade Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 28. apríla 2016 č.k. 2Co/46/2016-391 zmenil napadnutý rozsudok tak, že zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 128.400,70 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10. júna 2016.

4. Predmetom tohto konania zostalo len rozhodnutie o trovách konania. Žalobkyňa si uplatnila trovy konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia žalobkyne v prvostupňovom a odvolacom konaní v celkovej sume 24.943,19 €, ktoré boli vyčíslené nasledovne : (V dôvodoch uznesenia je opísaný text vyčíslenia trov konania právnym zástupcom žalobkyne).

5. Po citácii § 142 ods. 3 O.s.p. súd konštatoval, že priznal žalobkyni trovy konania v uplatnenej výške, a to v celkovej sume 24.943,19 €, ktoré trovy právneho zastúpenia sú vyčíslené v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, keď základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa vypočítala z výšky súdom priznaného plnenia. Aj keď žalobkyňa mala úspech len v časti, rozhodnutie o výške plnenia záviselo jednak od znaleckého posudku, ako aj od úvahy súdu, a preto súd žalobkyni priznal náhradu trov konania, vyčíslenej z priznaného plnenia. Výrok o trovách štátu oprel súd o ust. § 148 ods. 1 O.s.p..

6. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná v 1. rade v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zmeniť napadnuté rozhodnutie. Po citácii § 470 ods. 1 CSP vyčítala súdu, že ak súd prvej inštancie rozhodoval o trovách konania dňa 28. júla 2016 v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, t.j. právneho predpisu, ktorý bol nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku (už) od 1. júla 2016 zrušený, je takéto rozhodnutie nesprávne. Mala za to, že ak súd rozhodoval podľa nesprávneho právneho predpisu, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, lebo nespĺňa náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Žalobkyňa namietala hodnotu veci uvádzanú konajúcim súdom, ako aj žalobkyňou. Hodnota veci činila 128.400,70 € a nie 120.400,70 €, ako to uviedol súd prvej inštancie a ako to uviedla žalobkyňa pri vyčíslení náhrady trov konania. Vychádzajúc z hodnoty veci 3.868.199,48 Sk je základná tarifná odmena za úkon - podanie žaloby zo dňa 13. novembra 2003 vo výške 20.386,40 Sk a nie 20.391,- Sk, ako o tom rozhodol súd prvej inštancie. Namietala aj priznanie náhrady trov konania za písomné podanie súdu zo dňa 31. marca 2006, o ktorom žalovaná v 1. rade nemá vedomosť. Uvedené podanie súd vo svojom rozhodnutí bližšie nešpecifikoval, a tak žalovaná nevedela posúdiť, či ide o podanie vo veci samej, a či priznanie náhrady za tento úkon je dôvodné.

7. Zároveň žalovaná namietala aj priznanie náhrady trov konania za písomné podania súdu označené ako :

- návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 3. októbra 2011,
- opakovaný návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 26. septembra 2012,
- sťažnosť predsedovi súdu zo dňa 26. októbra 2012, ktoré nie sú úkonmi vo veci samej, pretože smerovali voči postupu súdu v prejednávanej veci, a takto vynaložené trovy v žiadnom prípade neboli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, proti účastníkov, ktorí vo veci úspech nemal.

8. Žalovaná nesúhlasila s priznaním náhrady trov konania za účasť zástupcu žalobkyne na pojednávaní na Okresnom súde Rožňava dňa 15. novembra 2012, ktoré sa nemalo uskutočniť, lebo konajúci súd nedoručil predvolanie na pojednávanie žalovanej v 1. rade najmenej 5 dní vopred, t.j. pred dňom, keď sa malo pojednávanie konať. Žalovaná v 1. rade faxovým podaním upovedomila nielen súd prvej inštancie ale aj právneho zástupcu žalobkyne, že nemala vykázané doručenie predvolania včas a že navrhla odročiť pojednávanie.

9. Namietala aj nepreskúmateľnosť náhrady cestovného, lebo z vyúčtovania nie je zrejmé akým motorovým vozidlom sa právny zástupca žalobkyne prepravoval na pojednávania z Košíc do Rožňavy, a preto nie je možné si overiť spotrebu a ani cenu paliva, a tým overiť aj správnosť priznanej náhrady cestovného.

10. Pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia za všetky porady s klientom uvádzané v priebehu konania, je rozhodnutie nepreskúmateľné, lebo nie je zrejmý dôvod porád ani doba trvania jednotlivých porád, čím nie je možné overiť správnosť rozhodnutia okresného súdu.

11. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení na odvolanie žalovanej navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne. Návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 3. októbra 2011, opakovaný návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 26. septembra 2012 a sťažnosť adresovaná predsedovi súdu, sú podľa žalobkyne úkonmi právnej pomoci, ktoré boli poskytnuté účelne. Konanie trvalo 13 rokov a v priebehu konania dochádzalo k priesťahom v konaní. Pojednávanie zo dňa 15. novembra 2012 bolo súdom riadne nariadené a právny zástupca žalobkyne sa ho riadne zúčastnil a vynaložil náklady s tým spojené. Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdením žalovanej v 1. rade, že v časti priznania náhrady cestovného je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Rozhodnutie obsahuje údaj o dĺžke trasy vykonanej právnym zástupcom žalobkyne za účelom účasti na jednotlivé pojednávania, osobitne pri každom termíne pojednávania je uvedený údaj o spotrebe pohonných hmôt, a taktiež aj údaj o cene za liter paliva. Pokiaľ ide o odmenu za úkony spočívajúce v jednotlivých poradách s klientom, všetky boli uskutočnené účelne, a to s prihliadnutím na dĺžku súdneho konania a jeho komplikovaný priebeh. Porady s klientom boli zdokumentované zápisnicami z porád podpísanými žalobkyňou, z ktorých je zrejmý aj ich obsah a účelnosť.

12. Žalovaná v 1. rade v písomnom vyjadrení na vyjadrenie žalobkyne uviedla, že návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 3. októbra 2011, opakovaný návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 26. septembra

2012 a sťažnosť predsedovi súdu zo dňa 26. októbra 2012 nie sú úkonmi vo veci samej, za ktoré by patrila náhrada voči neúspešnému účastníkovi. Odôvodnenie neúčasti na pojednávaní dňa 15. novembra 2012 tým, že bol právny zástupca žalobkyne riadne predvolaný, nevyvracia obranu žalovanej v odvolaní. Ani vyjadrenie žalobkyne čo do času, dôvodu a doby trvania jednotlivých porád, neumožňujú overiť správnosť rozhodnutia konajúceho súdu. Vo vyjadrení žalobkyne, ako aj v rozhodnutí súdu absentuje dôležitý údaj - špecifikácia motorových vozidiel, ktorými sa právny zástupca žalobkyne, resp. ho substituovali prepravovali z Košíc do Rožňavy a späť. Spotreba pohonných hmôt je viazaná na druh a typ (konkrétneho) motorového vozidla.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej v 1. rade ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

14. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím došlo v konaní pred súdom prvej inštancie k takej vade konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V tomto prípade ide o iné vady, ktoré by mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia (§ 365 písm. d/ CSP). Vada konania vymedzená v § 365 ods. 1 písm. d/ CSP je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky, okrem zákonov aj Článok 46 a nasl. Ústavy SR a Článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (Ruiz Torija c/a Španielsko z 9.12.1994, Séria A č. 303-17) Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu SR (Nález z 12.5.2004 sp.zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

15. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia právom predvídaným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadných riadnych alebo (aj) mimoriadnych opravných prostriedkov, a teda sa jej odníma možnosť konať pred súdom.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo takouto vadou postihnuté i konanie pred súdom prvej inštancie v prejednávanej veci v napadnutom výroku o trovách konania.

17. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvej inštancie svoj výrok o náhrade trov konania odôvodnil tým, že po preskúmaní „vyúčtovania“ trov právneho zástupcu žalobkyne prevzal toto vyúčtovanie do dôvodov súdneho rozhodnutia argumentujúc tým, že podľa § 142 ods. 3 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech len čiastočný, môže súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnnej časti alebo aj rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. V takomto prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. V ďalšom súd len konštatoval, že priznal žalobkyni trovy konania v „uplatnenej“ výške, a to v celkovej sume 24.943,19 €, ktoré trovy právneho zastúpenia sú „vyčíslené“ v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení.

18. Odvolací súd sa s touto argumentáciou súdu prvej inštancie nestotožňuje.

19. Z obsahu spisu a osobitne z odvolania žalovanej v 1. rade vyplýva, že opodstatnená je námietka žalovanej v 1. rade, že hodnota veci má správne činiť 128.400,70 €, t.j. 3.868.199,4 Sk. Z tejto hodnoty mala byť vyčíslená tarifná odmena za jeden úkon právnej služby.

20. Treba ale poznamenať, že nepatričná je námietka žalovanej ohľadom odmeny za písomné podanie žalobkyne zo dňa 31.3.2006, lebo ide o stanovisko žalobkyne k vyjadreniu žalovaného v 2. rade zo dňa 22.3.2006, v ktorom sa žalobkyňa podrobne vyjadruje ako k skutkovej, tak aj k právnej stránke veci. Uvedené stanovisko žalobkyne bolo doručené súdu dňa 5.4.2006.

21. K výhradám žalovanej v 1. rade ohľadom priznania náhrady trov konania za písomné podania adresované súdu označené ako návrh na pokračovanie zo dňa 3.10.2011 (k tomu odvolací súd uvádza, že toto podanie sa v spisovom elaboráte nenachádza), opakovaný návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 26.9.2012 a sťažnosť predsedovi súdu zo dňa 26.10.2012 nie sú úkonmi vo veci samej a za tieto úkony nemožno priznať náhradu trov konania.

22. Len pre úplnosť treba poznamenať, že písomné podanie zo dňa 29.10.2012 - sťažnosť adresovaná predsedovi okresného súdu na prieťahy v konaní, sa v spisovom elaboráte nenachádza, ale v spisovom elaboráte sa nachádza vyjadrenie sudkyne JUDr. Jarmily Dušákovéj k sťažnosti na prieťahy v konaní sp.zn. 8C 83/2011, doručenej dňa 2.11.2012.

23. Odvolací súd poznamenáva, že v spisovom elaboráte sa nachádza aj odpoveď podpredsedu Okresného súdu v Rožňave, ktorý označil sťažnosť žalobkyne za neopodstatnenú.

24. Pokiaľ ide o odmenu za „pojednávanie“ na Okresnom súde Rožňava dňa 15.11.2012, k tomu odvolací súd uvádza, že právny zástupca žalobkyne nebol prítomný na pojednávaní dňa 15.11.2012. V zápisnici o pojednávaní zo dňa 15.11.2012 je konštatovaná neprítomnosť, a ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu žalobkyne. Ak právny zástupca žalobkyne nebol prítomný na pojednávaní dňa 15.11.2012, nepatrí mu nielen odmena za (ne)účasť na pojednávaní dňa 15.11.2012, ale ani náhrada cestovného za uvedený deň.

25. Treba dať za pravdu žalovanej v 1. rade, že nepreskúmateľné sú náhrady cestovného právneho zástupcu žalobkyne z miesta jeho sídla do miesta, kde sa uskutočňovalo pojednávanie, lebo neoznačil typ motorového vozidla, ktoré bolo použité na cestu so sídla organizácie do miesta, kde sa uskutočňovali pojednávania vo veci.

26. Odvolací súd sa prikláňa aj k názoru odvolateľky, že priznanie náhrady trov právneho zastúpenia za všetky porady s klientom uvádzané v priebehu konania je nepreskúmateľné, lebo nie je uvedené miesto, kde boli tieto porady uskutočnené. Žalobkyňa má v zápisniciach uvedené bydlisko Z. Z., M. XXX/X, aj keď súdu bolo oznámené, že prechodne býva v Rožňave. Všetky zápisnice z porad majú rovnaký text, až po „predmet porady“. Aj tento predmet porady je identický v zápisniciach zo dňa 27.2.2009, 17.10.2012 a 19.1.2015. V uvedených zápisniciach je predmet porady vymedzený textom :

- oboznámenie klienta s doterajšími úkonmi advokáta (bez ich bližšej špecifikácie),
- oboznámenie klienta s ďalšími predpokladanými úkonmi vo veci samej.

V označených zápisniciach sa menil iba dátum a čas trvania porady.

27. Odvolací súd konštatuje, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva ani to, ktoré z uvedených právnych úkonov považoval súd za dôvodne uplatnené a najmä potrebné na účelné uplatňovanie práva žalobkyne pred súdom.

28. Aj keď súd rozhodoval o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p., bol povinný (vždy) skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešnou stranou sporu, resp. jej právnym zástupcom vo vyúčtovaní. Trovy konania potrebné na účelné uplatnenie práva nemožno posudzovať ako celok, aj keď strana sporu má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon je treba posudzovať samostatne.

29. Súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP).

30. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) je charakteristická pre sporové konanie, sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. Nejde však o náhradu všetkých trov, ktoré strana v konaní vynaložila, resp. vyčíslila, ale iba trov konania vymedzených v § 251 CSP, t.j. trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené, a účelne vynaložené a ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Pomer úspechu (miera úspechu) je základným meradlom pre nárok na náhradu trov konania. Úspešná strana má teda nárok na náhradu trov konania v rozsahu svojho úspechu (čiastočného alebo plného) v spore.

31. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj keď žalobkyňa mala vo veci úspech len čiastočný, môže jej súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mala neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

32. Tento názor platí aj podľa platnej a účinnej úpravy trov konania podľa Civilného sporového poriadku.

33. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude rozhodovať o nároku na náhradu trov konania, lebo doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie o trovách konania.

34. Súd v uznesení rozhodne len o základe nároku na náhradu trov konania, a po právoplatnosti tohto uznesenia bude splnená zákonná podmienka uvedená v § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorej bude môcť súdny úradník rozhodnúť o výške trov.

35. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník aplikujúc § 251 CSP. Záver súdu prvej inštancie o účelnosti alebo neúčelnosti vynaložených trov sa bude týkať jednotlivých úkonov právnej služby poskytnutej advokátom pri uplatňovaní práva - strany sporu - žalobkyne (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.6.2013 sp.zn. 2 M Cdo 16/2012).

36. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozhodnutie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

37. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite odôvodní a v rozhodnutí sa vyporiada aj s námietkami žalovanej v 1. rade uvedenými v odvolaní, a to jednak ohľadom početnosti jednotlivých úkonov, ako aj účelnosti vynaložených trov konania uplatnených právny zástupcom žalobkyne.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).